

Balatonberényi Tükörkép

"Itt mindenki szóhoz jut." "A véleménye miatt senki ne szenvedjen zaklatást."

EMLÉKEZZÜNK! 90 éve történt!

1920. június 4-én írták alá – a Párizs melletti Nagy-Trianon palotában – a háborúban győztes antanthatalmak által Magyarországra kényszerített, az I. világháborút lezáró **b é k e d i k t á t u m o t**.

Feltételeit Magyarország részvétele nélkül állapították meg. A gr. Apponyi Albert vezetésével Párizsba érkező magyar békeküldöttség utólag kifejthette véleményét, de hiába kérte népszavazás kiírását az elcsatolandó területeken, érveléseit nem vették figyelembe. Magyarország területének 2/3-át, lakosságának 3/5-ét elszakították. Területünk 282 875 km²-ről 93 073 km²-re, lakosságunk 18 264 000 –ről 7 615 000 –re zsugorodott!

Forrás: Internet

Területet kaptak: Románia: 102 724 km²-t és 5 257 000 lakost, Csehszlovákia: 61 661 km²-t és 3 518 000 lakost, Jugoszlávia: 20 913 km²-t és 1 510 000 lakost, Ausztria: 3 967 km²-t és 291 000 lakost...

A trianoni diktátumban egyebek mellett a magyar hadsereg számát 35ezer főben maximalizálták, megtiltották az ált. hadkötelezettséget, továbbá jóvátétel formájában a háborús károk megtérítésére kötelezték Magyarországot. Ennek zálogául lekötötték a magyar állam minden vagyonát és bevételi forrását.

Tóth Lajosné

Adatforrás: Magyar Nagylexikon

Juhász Gyula: Trianon

Nem kell beszélni róla sohasem,
De mindig, mindig gondoljunk reá.

Mert nem lehet feledni, nem, soha,
Amíg magyar lesz és emlékezet,
Jog és igazság, becsület, remény,
Hogy volt nekünk egy országunk e földön,
Melyet magyar erő szerzett vitézül, S
magyar szív és ész tartott meg bizony.
Egy ezer évnek vére, könnye és
Verejtékes munkája adta meg
Szent jussunkat e drága hagyatékhoz.

És nem lehet feledni, nem, soha,
Hogy a mienk volt a kedves Pozsony,
Hol királyokat koronáztak egykor,
S a legnagyobb magyar hirdette hévvel,
Nem volt, de lesz még egyszer
Magyarország!
És nem lehet feledni, nem, soha,

Hogy a mienk volt legszebb koszorúja
Európának, a Kárpátok éke,
És mienk volt a legszebb kék szalag,
Az Adriának gyöngyös pártadísze!
És nem lehet feledni, nem, soha,
Hogy a mienk volt Nagybánya, ahol
Ferenczy festett, mestereknek álma
Napfényes műveken föltündökölt,
S egész világra árasztott derűt.
És nem lehet feledni, nem soha,
Hogy Váradon egy Ady énekelt,
És holnapot hirdettek magyarok.
És nem lehet feledni, nem, soha
A bölcsőket és sírokat nekünk,
Magyar bölcsőket, magyar sírokat,

Dicsőség és gyász örök fészkeit.
Mert ki feledné, hogy Verecke útján
Jött e hazába a honfoglaló nép,
És ki feledné, hogy erdélyi síkon
Túnt a dicsőség nem múltó egébe
Az ifjú és szabad Petőfi Sándor!
Ő egymaga a diadalmas élet,
Út és igazság csillaga nekünk,
Ha őt fogod követni gyászban, árnyban,
Balsorsban és kétségben, ó, magyar,
A pokol kapuin is győzni fogsz,
S a földön föltalálod már a mennyet!
S tudnád feledni a szelíd Szalontát, hol
Arany Jánost ringatá a dajka
Mernéd feledni a kincses Kolozsvárt,
Hol Corvin Mátyást ringatá a bölcső,
Bírnád feledni Kassa szent halottját
S lehet feledni az aradi őskert
Tizenhárom magasztos álmodóját,
Kik mind, mind várnak egy föltámadásra

Trianon gyászos napján, magyarok,
Testvéreim, ti szerencsétlen, átkos,
Rossz csillagok alatt virrasztva járók,
Ó, nézzetek egymás szemébe nyíltan
S őszintén, s a nagy, nagy sír fölött
Ma fogjatok kezet, s esküdjetek
Némán, csupán a szív veréseivel
S a jövő hitével egy nagy esküt,
Mely az örök életre kötelez,
A munkát és a küzdelem hirdeti,
És elvisz a boldog föltámadásra.

Nem kell beszélni róla sohasem
De mindig, mindig gondoljunk reá!

Mit jelenthet ma, 2010-ben magyarnak lenni?

Nemzeti hovatartozásunkat másképpen éljük meg határon belül, mint határon kívül rekedt nemzettársaink. Anyanyelv és szülőföld e két fogalom más-más értelmezést, jelentőséget kap.

Nekünk természetes, ha egymáshoz magyarul szólunk, és az is hogy a globalizáció folytán sok új szó, kifejezés kerül a szókincsünkbe. Az viszont érthetetlen, hogy klasszikusaink művét /Jókait, Petőfit/ miért akarja megváltoztatni, a Himnusz szövegét átírni egyes liberális „gondolkodó”.

Aggodalomra ad okot, hogy milyen könnyen tudnak földterületet szerezni valahonnan jött kalandorok. Befektetés céljára fölvásárolják a területet, munkahelyeket, virágzó üzleti lehetőségeket helyeznek kilátásba és nem történik semmi. A lényeg az, hogy megszerezzék a magyar földet. Sajnálatos, hogy helyi segítők, felhajtók ezt megkönnyítik számukra.

A földet régen elődeink életükkel és vérükkel védték az idegen betolakodók ellen. A csatában hőiesen harcoló katonák, nemesek jutalomként földtulajdont kaptak a királytól.

Szabad az utódoknak ezt a vérrel szerzett örökséget, a hazát áruba bocsátani, elherdálni? Bizonytalan ígéretésekből légvárakat építeni?

A hazától elszakított magyarok 2004. december 5-én elutasítást kaptak az anyaországtól a kettős állampolgárság megadását illetően. Közöny, történelmi ismeretek hiánya, a 23 millió románnal való riogatás a regnáló hatalom részéről; mind odáig hatottak, hogy kevesen mentek el erre a Magyar Nemzet szempontjából fontos népszavazásra.

A magyarverés Felvidéken, Erdélyben, Délvidéken fokozódott: a magyarok jelenléte, a magyar beszéd még jobban irritálta a szomszéd országok egyes polgárainak nacionalista érzelmeit.

A válasz erre a kisebbségbe szorult magyarság még nagyobb mértékű összefogása. Felvidéken, Zoboralján, két évvel ezelőtt saját himnuszt írtak Koltay Gergely zeneszerzővel, amelynek visszatérő refrénje: Isten magyarnak teremtett.

Itt van az emlékezés ideje. Ezerév történelmét nem lehet és nem szabad kizárni emlékezetünkől. Közel 70 évig hallgatás, és némaság és alig egy mondatnyi utalás volt a történelemkönyvekben a témával kapcsolatban.

Most mindenki egyénisége, jelleme, lelkiismerete szerint azonosul ezzel, vagy utasítja el. Lehetőségünk van pótolni a hiányokat: történelmi ismereteinket, kiváló határon túli írók, költők /Wass Albert, Dsida Jenő, Reményik Sándor/ műveinek olvasását, bebarangolni Nagy Magyarországot tájait.

A pozitív változás már elkezdődött. Az új kormány első feladata, hogy az elszakított magyarság lélekben újra egyesüljön a kettős állampolgárság megadása kapcsán.

„Történjen bármi, amíg élünk s meghalunk

Mi egy vérből valók vagyunk!"

/Nyerges Attila/

Lukács Ferencné

ZOBORALJA HIMNUSZA

Nem adhatok mást, imára kulcsolt kézzel,
felemelt fejemet,
tépett büszkeségem.

Vezess engem utamon
hős Huba vezér.
Gyepűörként állok helyemen,
Isten magyarnak teremtett!

Lesz még olyan idő,
négy turul száll az égen.
A tiszta hangok a hamisakkal,
végleg helyet cserélnek.
Kiárulni lelkemet,
az lenne a szégyen.
A kezek összeérnek,
Isten magyarnak teremtett.

a házat, az erdőt, a rétet,
de apám, anyám énekében
a mondák tovább élnek.
A gerencséri utcán végig
piros rózsák nyílnak.
Zobor-hegyen új Nap kel fel -
Isten magyarnak teremtett!

Nem maradt más nekem,
csak igazam, tisztességem.
Védd meg Uram, Teremtőm
maradéknyi népem.
Szívem kérést karcol
fenn a magas Égre:
Ne hagyd veszni Istenem,
Ne hagyd Zobor-vidéket!

Beszánthatják a sírokat,

Forrás: zoboralja.sk

NAGY JÁNOS ZSOLT-nak 18. születésnapjára.

Ha én írhatnám sorsod könyvét, szíved, lelked vágyát, életed örömét, oly széppé írnám, mint egy tündéri álmot, a legboldogabb TE lennél ezen a világon! Kívánom, hogy Életed útján mosoly és dal kísérjen, soha bánatot ne érjen, hozzád rossz szó ne férjen, az igaz boldogság ne hagyjon el soha, kísérje utadat angyalok mosolya.

Molnár Mária

KI MIT TUD ? - A NABEVAL

Nagy örömmre szolgál ezeket a sorokat írni természetesen az összes tag nevében, hiszen nem számítottunk ekkora érdeklődésre, KI MIT TUDRA! Számunkra nagy élmény volt egyként izgulni a fellépőkkel, egyként nevetni velük, és együtt tölteni ezt a szép május 15-i délutánt. Igazán jó produkciókat láthattunk, hallhattunk! Versmondás, novella, népdalcsokor, zongora, fuvola, citera, bűvészkedés, üvegestánc, moderntánc, rap... szerepelt a tarsolyokban, ki-ki a maga műfajában mutatta meg tehetségét! A Zsűri értékelése után minden fellépő ajándékot kapott, és egy kis enni - innivalóval kedveskedtünk a jelenlévőknek. Szeretnénk jövőre is megrendezni ezt a nagyszerű eseményt, úgyhogy már most biztatok mindenkit, hogy ismét ilyen szép számmal telített Kultúrházban töltsük a falu KI MIT TUDJÁT! Rajz- és fotópályázatunk kiállítása továbbra is megtekinthető a műv. házban, természetesen minden ügyeskedő gyermek ajándékban részesült!

Nők a Balatonért Egyesület nevében: Czimbalek Andrea

Idén is nagy sikert aratott a kistérségi nyugdíjas kulturális bemutató

Ismét Balatonberény volt a házigazdája a dél-balatoni települések nyugdíjas egyesületei kulturális bemutatójának. A Művelődési Házat zsúfolásig megtöltő fellépőket, érdeklődőket Horváth László polgármester és Tilesch József, a Balatonberényi Nyugdíjas Egyesület elnöke köszöntötte. A vendéglátó berényieken kívül a balatonmáriafürdői, balatonfenyvesi, fonyódi, balatonlelle, balatonboglári és balatonszentgyörgyi szépkorúak énekeltek, zenéltek, szavaltak, táncoltak és adtak elő színdarabokat. A rendezvény ismét megmutatta: az az öreg, aki annak érzi magát. Ha valaki a rendezvényt akár a helyszínen, akár a balatonberényi kábeltévé élő közvetítésében végigkísérte, csak boldog, egymásra odafigyelő fiatalokat láthatott...

Horváth Péter

Kistérségi szezonnyitó Balatonmáriafürdőn

Május 29-én délután Balatonmáriafürdő adott otthont a kistérségi szezonnyitónak. A strandon kialakított új szabadtéri színpadon a térség különböző művészeti ágakban tevékenykedő csoportjai léptek fel, s természetesen nem hiányozhattak a mi táncosaink sem. A kis sátrakban - a tavalyi esztendőhöz hasonlóan - a települések mutatkozhattak be. Balatonberény gazdag kínálattal érkezett: a vendégek a krónikákból megismerkedhettek falunk múltjával, prospektusaink pedig községünk jelenlegi turisztikai kínálatát mutatták be. A sátorban balatonberényi bor megkóstolására is volt lehetőség. A közreműködésért köszönet a lelkes önkénteseknek, köztük az Ifiklub és a Balatonberényi Turisztikai Közhasznú Egyesület tagjainak!

Horváth Péter

A lányok dobogósok a tűzoltóversenyen

Böhönyén került sor ebben az esztendőben a Marcali körzet önkéntes tűzoltóinak szokásos versenyére. A berényi önkéntesek férfi és női csapattal álltak rajthoz. A lányok a dobogóra is felállhattak, hiszen az előkelő harmadik helyet szerezték meg. Férfi csapatunk hatodik lett.

Horváth Péter

Megemlékezés a trianoni békediktátum 90. évfordulóján

A trianoni békediktátum aláírásának 90. évfordulóján, amely ez évtől az országgyűlés döntésének értelmében a Nemzeti Összetartozás Napja, az ezeréves Magyarország hőseinek emlékművénél tartott megemlékezést Balatonberény Község Önkormányzata. A megjelenteket Horváth László polgármester köszöntötte, amit a Himnusz közös elénekzése követett. Osvald Bálint képviselő szaválata után Horváth Péter alpolgármester a visszatekintés mellett a jövőbe nézés fontosságára hívta fel a figyelmet, majd Reményik Sándor Uj szövetség című versével zárta gondolatait. Az önkormányzat koszorúját a képviselő-testület valamennyi tagjának jelenlétében Horváth László polgármester és Horváth Péter alpolgármester helyezte el. A Szózat elénekzése után a jelenlévők közül többen egy-egy szál virággal, illetve gyertyagyújtással emlékeztek a 90 esztendővel ezelőtt aláírt tragikus és igazságtalan békediktátumra.

Horváth Péter

Balatonberény Község Önkormányzata, a Művelődési Ház és Könyvtár, a Balatonberényi Turisztikai Közhasznú Egyesület és a Balatonberényi Nyugdíjas Egyesület szervezésében

2010. június 27-én, vasárnap kerül sor

a hagyományteremtő kistérségi szezonnyitó és búcsú rendezvényeire.

Helyszín: sportpálya melletti parkoló

A tervezett programok:

- 10.00 órától Egész napos kirakodóvásár, népművészeti bemutatók, gyerekeknek játékok, és kézműves foglalkozások. (Csuhébábkészítés, karikahajtás stb.)
Helyi és környékbeli kézművesek bemutatója
- 11.00 órakor Ünnepi szentmise a templomban
- 14.00 órától Hagyományokat felelevenítő lovasbemutató a Zalai csikósokkal
- 15.00 órától I. Balatonberényi Kakasszépségverseny (nevezés a helyszínen, nevezési díj 250 Ft)
- 16.00 órától Kistérségi Hagyományörző- és népdalcsoporthoz bemutatója
- 19.00 órától Operettet és táncmulatság a Kaposvári Roxínházzal

Minden kedves érdeklődőt szeretettel várunk!

MEGHÍVÓ
A SZIRT Együttes műsora musical és filmslágerекből

a balatonberényi községi strand parkolójának szabadtéri színpadán

2010. június 26. (szombaton) 19 óra

FELLÉPNEK AZ OPERAHÁZ MŰVÉSZEI

Andrássy Frigyes, Sánta Jolán – ének,

Andrássy Krisztina – ének és zongora

Lengyel Andrea – zongora

PROGRAM:

1. Andrássy-Dánandrássy: Kicsinyke voltál – duett
2. Bernstein: West Side Story – Somewhere (angol nyelven)
3. Gershwin: Porgy és Bess – Bendzsó dal
4. Gershwin: Porgy és Bess – „Summertime” (angol nyelven)
5. Bernstein: West Side Story – Tonight duett (angol nyelven)
6. Mitch Leigh: La Mancha lovagja – Aldonza dala
7. Mitch Leigh: La Mancha lovagja – „Az álom, mit nem láttak még”
8. Andrássy Krisztina: Fantázia (zongora)
9. Webber: Jézus Krisztus Szupersztár – Mária Magdolna dala
10. Bock-Harnick: Hegedűs a háztetőn – „Ha én gazdag lennék”
11. Gold: Mózes dala az Exodus c. filmből
12. James Horner: Titanic
13. Webber: Macskák - Éjfél
14. Webber: Az Operaház fantomja – Christine dala (angol nyelven)
15. Koltai: „Kell még egy szó” a Honfoglalás c. filmből – tercett

2010. nyári programok

Július 10 19.30	Tóparti- Tó-party	Szabadtéri Színpad
Július 17 19.30	Operettet	Szabadtéri Színpad
Július 24 10.00-20.00	Dunántúli Amatőr Művészeti Fesztivál Táncverseny	Szabadtéri Színpad
Július 31	Karibi show	Strand vízi-színpad
Augusztus 6.	Tánc est, koncert	Szabadtéri Színpad
Augusztus 20	Ünnepi megemlékezés, Dunántúli Amatőr Művészeti Fesztivál gála	Szabadtéri Színpad Vízi- színpad

Gyermeknap a Kányavári-szigeten

A Balatonberény az Idősekért és a Gyermekekért Alapítvány idén is megszervezte immár hagyománnyá váló gyermeknap kirándulását. A nagy népszerűségnek örvendő rendezvény színhelye a bizonytalannak látszó időjárás miatt délelőtt a balatonberényi művelődési ház, délután pedig a Kányavári-sziget volt. 32 lelkes gyermek és nagyjából egy tucat felnőtt vett részt a programon, melynek keretében megismerkedhettek a Kis-Balaton élővilágával és játékos vetélkedőn mérhették össze tudásukat. A kissé hosszúra nyúlt esemény végén a fáradhatatlan gyereksereg sok-sok élménnyel és ajándékkal gazdagodva tért haza.

Így szólhat egy rövid, de annál személytelenebb tudósítás május 29-ről, mely tömören összefoglalja történeteket. Ennél azonban kicsivel több történt azon a szombaton.

Először is, Futó Elemér bácsi, betegsége miatt, csütörtök este lemondani kényszerült a rendezvényen való kalauzolást. (Ezúton, innen is kívánunk neki jobbulást, és szeretnénk kifejezni abbéli reményünket, hogy hamarosan lesz majd olyan alkalom, amikor sor kerülhet az általa nyújtandó „idegenvezetésre”).

Másodszor, amikor péntek este – akarom mondani: éjjel fél kettőkor – álomra hajtottuk a fejünket, még nem sejtettük, mi vár ránk szombat reggel. Hét órától kilenc óráig ugyanis megállás nélkül szakadt az eső... Mindegy, gondoltuk, a programot meghirdettük, fel kell menni a gyülekező helyszínére, hátha akad ott néhány vakmerő gyerek, akit elengedtek a szülők ilyen időben. Akadt...

Kilenc óra után elállt az eső és a felhők is oszlani látszottak, de mivel minden csupa víz volt, úgy döntöttünk, hogy egyelőre a kultúrházban töltjük a délelőttöt, és ott főzzük meg az ebédet. A főzés és tálalás szempontjából kétségtelenül kényelmesebb volt így, viszont sokkal nehezebb volt harminc viháncoló gyermek figyelmét lekötni és lefoglalni őket.

Ebéd után, mire a nap kisütött és a nagyteremben a kiabálás szinte az elviselhetetlenségig fokozódott, úgy láttuk jónak, hogy itt az idő kimenni végre a szabadba, irány hát a Kányavári-sziget!

Beültünk hát az önkormányzat által kölcsönkapott kisbuszba és a kísérők autóiba, és nagyjából délután kettőre megérkeztünk a Kis-Balatonhoz. Ott, míg a felnőtt csapat egyik fele az egyes állomásokat és az ott megoldandó feladatokat készítette elő, a többiek felterelték a gyerekeket a kilátóba, ahol csapatokat kellett alkotniuk, és tízpercenként indulhattak útjukra, végig a szigeten, ahol könnyebb és nehezebb feladványokkal kellett megküzdeniük.

Az 5-6 fős csapatokkal egy-egy felnőtt kísérő is ment, ügyelve arra, hogy egyetlen mókás kedvű lurkónak se legyen esélye megmártózni a Kis-Balaton hívogató habjaiban... Volt olyan csapat, ahol valóban komoly kihívást jelentett a gyerekek ilyen és ehhez hasonló terveinek megakadályozása.

A feladványok itt-ott komolyabb fejtörést okoztak a gyerekeknek, ráadásul az egész naposra tervezett vetélkedő egy délután alatt történő megvalósítása miatt, már hétóra is elmúlt, mire az utolsó csapat célba ért. A kiindulási helyszínen zsíros és lekváros kenyér és víz várta a kitékkadt versenyzőket.

A tizennégy állomás végére, bár a feladatokra koncentrálnak képessége jelentősen lecsökkent a gyerekek részéről, a pontszámok összesítése alatt már a legcsekélyebb fáradtság sem látszott rajtuk, ugyanolyan erőbedobással fociztak és labdáztak, mintha csak most kezdték volna a napot...

A versenyt végül a Jófiúk csapata nyerte meg, de valamennyi résztvevő kapott oklevelet a részvételről és valamilyen ajándékot is.

A hozzánk eljutott visszajelzések alapján végül is egy jó kis program kerekedett a nehezen induló nappól, és este nyolc óra is elmúlt, mire minden gyerek hazaért.

Reméljük, jövőre újra találkozhatunk velük a gyermeknapon.

Bató Bernadett

Köszönetnyilvánítás!

Szeretnénk köszönetet mondani az Idősekért és Gyermekéért Alapítvány összes tagjának a támogatásáért. Hozzájárultak ahhoz, hogy most már gyermekeink is megfelelő mezékben jelenjenek meg az egyre színvonalasabb mérkőzéseken.

Köszönjük, önzetlen segítségüket és további kitartó munkát kívánunk nekik!

*Tisztelettel: Garainé M. Bernadett
és a Balatonberényi kézilabdás gyermekek szülei*

Köszönetnyilvánítás!

Három éve működik az a Balaton Kézilabda Club, melynek Balatonmárfiafürdő, Balatonkeresztúr, Balatonberény, Balatonszentgyörgy és Vörösi általános iskolás lányok a tagjai. Területi és megyei kézilabda versenyeken nagyon szép és jelentős eredményeket értek el a gyerekek. A kézilabda klubban járó gyermekek és szüleik nevében szeretnénk köszönetet mondani a felsorolt szervezeteknek és személyeknek, hogy támogatásukkal hozzájárultak a sportolni vágyó gyermekek mezeinek vásárlásához.

Balatonkeresztúr Iskoláért Közalapítvány
Balatonberény az Idősekért és a Gyermekéért Alapítvány
Horváth László Polgármester Balatonberény
Király Sándor vállalkozó Balatonberény

Külön köszönetet szeretnénk mondani Horváth Zoltánnak (Zoli bácsinak), mint edzőnek, hogy szabadidejét feláldozva foglalkozott a csapattal és kiválóan felkészítette őket a versenyekre.

E.B.L.A. Nótaszerzőnek (5. sz)

Fent nevezett valójában nem ismeri, nincs tisztában azon közmondással, hogy „halottról jót vagy semmit”!

Mélységesen elítéljük, „zaklatásnak” tartjuk a nóta tartalmát és annak megjelenését a „tükörben”. Ilyet csak olyan személy írhat, aki a falunkban született személyeket nem ismeri, nem idevalósi. A „bolondnak” titulált Jóska sajnos betegen született, de nem volt csavargó, és voltak gondjai is. Mindenkor hazatalált otthonába, külső személyek igénybevétele nélkül (pl. polgárőrség, rendőrség).

Emlékét megalázni, gyalázni, ami nagyon megérintette hozzátartozóit.

Kívánjuk, hogy „búcsúzással” távozzon e világból, családjától.

berényi hozzátartozói

Tisztelt berényi hozzátartozók!

Elnézést kérünk a megszólításért, de ezzel az aláírással kaptuk a fenti levelet, melynek tartalmára röviden szeretnénk reagálni. Sajnos nincs információnk arról, hogy a megboldogult Verb Jóska pontosan mely hozzátartozója írta, mivel nem vállalta a saját nevével a fenti írást. Korrektebbnek tartottuk volna, ha legalább a Szerkesztőség számára megnevezi magát, és esetleg kéri, hogy ne írjuk bele a nevét az újságba.

Ugyanis rendszerint abban az esetben közöljük az álnévvel, „művésznévvel” aláírt cikkeket a Balatonberényi Tükörképben (az újság neve ugyanis ez, és nem tükör), ha tudjuk, hogy ki a szerzője, akihez bármilyen probléma esetén lehet fordulni. Ebben az esetben sajnos, mint mondtam, ez nem áll fenn...

Természetesen megértjük a család, pontosabban a levél írójának a fájdalmát, és elnézést kérünk, ha esetleg megsértettük volna érzéseiben. Biztosítani szeretnénk arról, hogy nem állt szándékunkban senkit megbántani, ahogy meggyőződésünk, hogy a szegény Verb Jóskáról írt rövid megemlékezés szerzője sem akart rosszat.

Ezúton szeretnénk azonban elhatárolódni a fenti vélemény teljes tartalmától, különösen a végén szereplő „jókívánságtól”!

És szívből kívánjuk, hogy a Jóisten vigasztalja meg a hozzátartozókat fájdalmukban.

A Szerkesztőség nevében: Bató Bernadett

A 80 ÉVES BALATONBERÉNYI JÉZUS SZÍVE MELLÉKOLTÁR

A templombelső északi falán kb. középpütt van a Jézus Szíve mellékoltár.

Az oltáron Jézus Szent Szíve szobor.

Jézus álló alakja 110 cm magas. Balkezevel szívére mutat, jobbát szeretettel tárja a hívek felé. Maga az oltár két oszlopos, a szobor felett félkörívben végződik. Felette kis feszület. Ugyanúgy, mint a főoltáron, itt is megtaláljuk az oltárszekrényt, (tabernaculumot). Mindez az oltárasztalon helyezkedik el.

A fa-anyagot a Magyar-Német Mg. Rt. Bérgazdaságánál, Mesztegnyőn vásárolták. A vezető azt írja: „nem áll módjukban a fát grátis adni, de a dolgozójuk munkaidő alatt elkészítheti, Akit ide fog küldeni.” Tehát Ők készítették el az oltárasztalt, de később segítségükre volt Kolovics Lajos asztalos mester is. Ő munkadíjért dolgozott, de elkészítette az oltárt az oltár-asztal fölé. Úgy ahogy ma is látjuk 1930-ban készült el.

Még ez évben Gosztolya János lelkész – a vespéremi püspök előzetes engedélye alapján – az oltár megáldását elvégezte.

Az összes bekerülési költségéről nem tudunk, mivel a kiadásokat a készíttető finanszírozta.

Ugyanis ezt a mellékoltárt Dr. Karay Lajos m. kir. ny. kúriai tanácselnök és neje Antal Mária állíttatták fel templomunkban elhunyt fiuk – Dr. Karay István – emlékére.

Felirata a következő:

**„Isten dicsőségére, drága fiúk Dr. Karay István
- - halála emlékére emelték - -
Dr. Karay Lajos és neje Antal Mária. 1930.”**

Ezen kívül több ízben is támogatták templomunkat pénzbeli adományaikkal.

Mise alapítványt is tettek, mely szerint „fiúk lelki üdvéért évenként egy csendes gyászmise tartassék, halálának évfordulóján, augusztus 7-én.”

Dr. Karay Lajos nagy költői tehetséggel rendelkezett. Úgy fiuk emlékére, mint az OLTÁR megépítéséről verset írt. Nyaralójuk teraszán - „az ihlettől megszállva” - írogatott. Jelent meg verseskötete is.

Gondoljunk hálás szeretettel Reájuk!

Kovács (Hugi) Ilona

Dr. Karay Lajos: A mi oltárunk

Valahol a Balatonnak szélén,
Kis, falusi, fehér templom mélyén.
Oltár épült, új fényben ragyogva,
Rajta Jézus Szent Szívének szobra.

Ez az Oltár a mi szent Oltárunk,
Hova fájó, síró szívvel járunk.
Imádsággal fordulunk feléje,
A Szent Szívtől vigasztalást kérve.

Gyászruhánknál gyászosabb a lelkünk,
Siratjuk azt, akit elvesztettünk.
Vérünk vérét, első halottunkat,
Sírba szállott drága jó fiunkat.

Megállott a hű szívnek verése,
Ki életét nem magáért élte.
Azért élt, hogy szülőit szeresse,
Azoké volt egész tiszta lelke.

Dehogy hittük, hogy ezt is megérjük,
Hogy a sírhoz testét mi kísérik.
S mi siratjuk az öregek, gyöngék,
Erős fiunk, gyászos, kora vesztét.

Életében Krisztus volt vezére,
Az vezette Istenhez az égbe,
S ott is az volt első könnyörgése,
Hogy enyhüljön szívünk szenvedése.

De a könnyünk egyre hullott érte,
Zúgolódtunk, Isten ellen vétve.
Csak szenvedtünk, vigaszt nem remélve,
S egyre gyengült hitünk erőssége.

Ám a Szent Szív vigasztalt bennünket,
Visszaadta megrendült hitünket.
„Ne féljetek – szólt – Ő nem veszett el:
Örökké él velem, itt a mennyben.

Tietek volt szíve dobogása,
Lelkét itt fönn, az én szívem várta.
Ide jöttök Ti is nem sokára,
Szemetek Őt színről színre látja.”

Az Úr szavát szíveinkbe vettük.
Hálául e Szent Oltárt emeltük.
Hogy hirdesse Isten dicsőségét,
S őrizze megholt fiunk emlékét.

Abban a kis falusi templomban,
A mi gyászunk oltára áll ottan.
Ott könnyörgünk Jézus Szent Szívéhez,
Míg el nem fogy felettünk az élet.

Nem a földi életért könnyörgünk,
Tudjuk, innen hamar el kell mennünk.
Csak azt kérjük, adjon boldog véget,
És a mennyben örök üdvösséget.

Hogy láthassunk édes fiunk Téged!

Háztartási fortélyok

- Nem fröcsköl a zsír, ha egy kevés sót teszünk bele.
- A hagyma- és halszagot kézzel, deszkáról, késszel ecetes-sós vízzel tüntethetjük el.
- Nyáron a tejet egy csipetnyi szódabikarbónával forraljuk fel, így nem savanyodik meg hamar.
- Az újbургonyát hámozás előtt erősen sózzuk meg, így a héja könnyen lejön.
- A citrom héját csak gyengén reszeljük, különben keserű lesz.
- Nem tapad össze a tészta, ha kifőzéskor egy kanál olajat öntünk a vízbe.
- A tej nem sül a lábas aljára, ha előbb a lábast hideg vízzel kiöblítjük.
- Majdnem zaj nélkül verhetjük ki a húst, ha a deszka alá ruhát teszünk. (Ez különösen a panelházakban ajánlatos.)
- Ha szőnyegünkben moly telepedett meg, borítsunk arra a részére vizes ruhát és forró vasalóval többször gőzöljük át. A forró gőztől a peték is elpusztulnak.
- Az olajfestékes falat nyers burgonyával tisztíthatjuk, nem veszi el a fényét.
- Fém tárgyainkról minden folt eltűnik, ha só és ecet keverékével tisztítjuk.
- A világos színű ajtókon lévő ujjnyomokat nyersburgonyaszelettel tisztíthatjuk le.

Beküldte: Halászné Magdi néni (forrás: egy régi naptár)

Tavasza a legelőn

A címet olvasván, sokukban fölvetődik: Hol vannak már azok az állatsordák, amelyek a legelőkre jártak, napjaikat ott töltötték, a pásztor meg a kutyáinak felügyelete mellett? Bizony, elsöpörte őket a modernnek nevezett világunk, egyéb régi hasznosságokkal, hagyományokkal egyetemben. Most már csak a néha összetalálkozó idősök emlegetnek régi dolgokat, amikor egyikük megkérdezte, őszbehajló üstökű, munkától meggörbödött hátú társától: - *Te Géza! Emléksző? Nektek vót egy ollan tehenetek, hogy amikó gyütt haza a legelőrű, akkora lett a tőgye, lépnyi alig tudott tüle. Anyád ha fejte, kéccer köllött kicserényi a fejőkét, mer annyi tejet adott.*

- *Azt láttad vóna, amikó eszürték köcsögökbe a habos tejet, asztán megalutt, millen vastag föle lett.* Egyre kevesebb az ilyen beszéd, egyre fogynak a hasonlóképpen szólók...

A régi legelő egy része megmaradt olyannak, mint volt hajdanán, amikor hangos csaholással az elbitangolni készülő állatot terelte vissza a szorgalmas pászorkutya.

Sikerült megőrizni napjainkig a Réházi dűlőben lévő gyeptörzs egy részét, ahová nem is olyan régen, még a faluvégi csapáson a szántók között hajtották a csordát.

Tavaszelőn hiába süt a nap, nem sok meleget ad. Eppen csak széttekint a vidéken, ferde sugaraival megvizsgálja, hogy kiknek sikerült átvészelnie a telet. A kényesebb növények még a biztosan védő földtakaró alatt ébrednek, de az apró fűszálakban a bágyadt sugarak, zöldülő életet keltenek. Első időkben lapulnak az egyre melegebb talajon a vékonyka szálak, majd mind többen felágaskodnak. Ugy látszik az égi vándornak tetszik a zöldülő táj, mert napról - napra följebb kapaszkodik a nagy kékségben és mind több meleggel kedveskedik. Az elmúlt napokban fázósan gubbasztó bíbic néha átkiabált társának: Jaaj, jaaj. Most feledik néhány nap előtti rosszkedvüket, vidáman röpködnek. Olyan bukfenceket tesznek a magasban, hogy a talajon rovarokat hajkurászó sárga barázdabillegetők a csodálkozástól megállnak egy szusszanásnyi időre. Az apró cigány csaláncsúcs rászáll tavalyról maradt szelék tépázta körö tetejére, hintázik egy ideig, majd körbenéz. Hirtelen a sarjadó fűszálak közé csap, ahol meglátta a kedvenc csemegejének számító rovar masírozását. Vagy a lukjából előkandikáló tücsök keltette föl érdeklődését? Bokrok közül nagyhangon, társait szólólongatja a kakukk. Kisebb szakajtónyi hangyabolyon és közvetlen környékén nyüzsg az élet, magasztják tatarozzák építményük tetejét.

Mérgező őszi kikerics sötétzöld, olajosan csillogó gyermektenyérszerű levelei csokrában magokat rejtő gumóval, ágaskodnak ki a nödögélő gyeptörzs közül. A nevének első részét onnan kapta, hogy ősszel nem a leveleit hozza ki, hanem a lilás tölcser alakú virágai virítanak. Előbújt a valaha mezítláb csirkegombát szedő gyermekek ellensége a tövises gilice túske is. De még számtalan, itt néven nem nevezett, kevésbé látványos növény növekszik, igyekezve szomszédjai fölé magasodni. De csak addig tart a versengés, amíg jön a csorda és az állatok hersegő harapásokkal legelik a nekik ízletes fűvet. A mérgező növényeket kikerüli a mohó tehénszáj, még véletlenül sem csíp le belőle egy gyermekkörömnit sem! Csak a Magasságos tudja, hogy a tehenek mellett tébláboló borjakat miként és ki tanítja meg arra, hogy mit szabad megenni és mit nem?

Aki a virágüzletek közelében jár és úgy érzi, hogy a zsebében lapuló bugyelláris a bankóktól megfelelően vastag, betér és a trópusokról származó orchideát vásárol. Kevesen gondolnak arra, hogy a mi éghajlatunk alatt is virítanak az említett virág rokonai, a legelőn is néhány faja. Gyorsan hozzá teszem, hogy leszedni tilos, mert védettek és aki mégis elkövet ilyen természetkárosítást, azt annyira büntetik, hogy a bírság pénzből egy kisebb virágbolt áruját is megvásárolhatná. Egyébként, minden mezei virág ott szép, ahol tenyészik, letépve nagyon hamar elhervad. Egy pillantás erejéig tekintsünk rá a „mi” orchideáinkra, melyeket kosboroknak nevezünk:

Legkorábban az Agárkosbor nyílik. Virágján, sötétlila és a fehér között minden színárnyalat megtalálható. Ha egy kicsit távolabbra nézünk a ritkás facsoport felé, megpillantjuk a Hússzínű újas kosbor bíborszínű virágait. Laposabb részen, ahol némi sás is felütötte fejét, virít a mocsári kosbor és neki van egy változata, amit Pompás kosborként említenek. Időben késő lemaradva rokonaitól szirmot bont a fák közelében a Vitéz kosbor. Ugyan nem az imént emlegetett nemzetséghez tartozik, a bordó színű piramis alakú Vitézvirág. Tovább lépkedve, alig lehet észrevenni egy növénykét, amit pókbangónak nevezett el a tudomány. Nincs illata, ezért virága az egyik pókfaj nőtényének potrohát mintázza. Olyan élethűen, hogy minden arra mászkáló hálósövény hímje, ráugrik, mászkál rajt és így porozza be. A sort még hosszan lehetne folytatni. E kis írás csak arra szolgál, hogy rátekintsünk a Balaton körül valaha volt gazdag gyeptakaró megmaradt apró foltjára.

Ovjuk a még fellelhető természeti értékeinket, hisz múltunknak részei, amit az utánunk jövő nemzedékeknek még bemutatathatunk, átadhatunk.

Folyt. köv.

Futó Elemér

Kedves Balatonberényiek!

Sok szeretettel mutatom be a SZIRT Együttes alapító tagjait az újság hasábjain.

Andrássy Frigyes, Andrássy Krisztina és Sánta Jolán a budapesti operaház művészei 2005-ben hozták létre azzal a céllal, hogy világhírű dalok, áriák, musical-, operett-, oratóriumrészletek mellett egy ÚJ zenei stílust mutassanak be. Andrássy Frigyes és Krisztina mint zeneszerzők, NAGY MAGYAR KÖLTŐK verseit zenésítik meg. Az együttes fő célja az országon belüli és a határokon túli magyarság csodálatos költeményeit anyanyelvünkön mind versben, mind pedig zenében megszólaltatni.

Örömmel vállalták kis falunkban a fellépést, hiszen évek óta járnak a környékünkre és szívesen töltik idejüket a Balaton-parton.

Jó kapcsolatot alakítottak ki a balatonszentgyörgyi Dobó István Általános Iskolával.

Az iskolakönyvtár szervezésében előadták Petőfi Sándor: János vitéz című költeményét, amely jelmezes, zenés kerestetszet Petőfi Sándor művének és Kacsóh Pongrác daljátékának, ragaszkodva az eredeti szöveghez és történethez.

A következő alkalommal rendhagyó irodalom órát tartva megzenésített verseket adtak elő, ahol híres költők versei mellett saját szerzeményeket is mutattak be.

Néhány héttel ezelőtt egy délutáni rendezvény keretében daljátékok, operett-, operarészletek mellett természetesen a megzenésített versek is szerepeltek. Rendezvényünk érdekessége volt, hogy a verseket a tanulóink elszavalták, nem kis büszkeséggel állva föl a színpadra az operaházi művészekkel együtt.

A zenés műsor díszvendége Rácz István, Liszt díjas művész volt, akinek a segítségével, az ősszel, kedvezményes belépőjeggyel nézhettünk meg egy gyerekelőadást a Magyar Állami Operaházban. A kis kéményseprő című gyermekoperát és ezzel együtt az operaház csodálatos épületét 50 tanuló láthatta intézményünkben.

A jövőben szeretnénk ezt a kapcsolatot továbbra is ápolni, és hasonló színvonalú rendezvényekkel közvetíteni ezt a kultúrát a tanulóifjúság felé.

Az épülő új iskolakomplexum nem csak oktatási intézményként, hanem kulturális központként is fog működni. Így a jövőben nem csak az intézménybe járó gyerekeknek, hanem szüleiknek, nagyszüleiknek, az 5 község lakosainak is szervezünk programokat. Szeretnénk minél több családot bevonni rendezvényeinkbe, olyan lehetőséget teremtve, ami mindenki számára elérhető.

A Balaton-parti rendezvény a falu kulturális életének egy olyan színfoltja lehet, ami a későbbiekben idecsalogathatja a vendégeket, hiszen azok a települések, akiket nagy művészek vettek pártfogásba, hírnevet szereztek a nyári rendezvényeikkel. Igaz, Keszthely, Fonyód, Siófok, Tihany stb. mellett nagyon kicsik vagyunk, de próbáljunk, merjünk nagyot álmodni, mert ez viszi a dolgokat előre.

Aki egyetért velem, jöjjön el a rendezvényünkre, és lehetőségéhez mértén támogassa anyagiilag is.

Köszönöm mindazoknak a segítségét, akik anyagi és erkölcsi támogatásukkal hozzájárultak a rendezvény létrejöttéhez.

Külön köszönetet mondok azoknak, akik már most átadták támogatásukat:

Feil Dávid, Dél-Balaton ZRT, Balatonszentgyörgy

Garai Géza, Platán Söröző, Balatonberény

Valamint anyagi támogatásáról biztosított:

a balatonberényi Polgármesteri Hivatal Horváth László polgármester személyében.

Szeretettel várunk mindenkit 2010. június 26-án 19 órakor a Balatonberényi Községi strand parkolójában fölállított színpad elé.

Lejegyezte: Ottné Bene Teréz, a balatonszentgyörgyi Dobó István Általános Iskola diákönkormányzatának és iskolakönyvtárának vezetője.

MESE, JÁTÉK, MULATSÁG

2010. JÚLIUS 4-ÉN 10.00 ÓRÁTÓL

AZ ÓPERENCIÁS-TENGEREN INNEN....

EGÉSZNAPOS INTERAKTÍV JÁTÉKOS MESEFESZTIVÁLLAL

VÁRUNK MINDEN GYERMEKET ÉS JÁTSZANI SZERETŐ FELNŐTTET
BALATONBERÉNYBEN, A KÖZSÉGI STRANDON.

Sztárvendégek: Sió tündér és Kamor varázsló

SZERETETTEL VÁRUNK MINDEN KEDVES ÉRDEKLŐDŐT!

Nyári szünet

Értesítjük kedves olvasóinkat, hogy a Balatonberényi Tükörkép nyári szünetet tart. Okulva ugyanis a korábbi évek tapasztalataiból, melyek azt mutatták, hogy a júliusi illetve augusztusi lapszámok esetében a cikkek beküldése rendszerint lecsökkent és viszonylag kevés érdemi információt tudtunk közölni; valamint a szerkesztők elfoglaltsága is ilyenkor nagyobb - úgy döntöttünk, hogy **a nyári hónapokban szüneteltetjük az újság megjelenését.**

Igy legközelebb augusztus végén – szeptember elején jelentkezünk.

Megértésüket köszönjük és reméljük, hogy ősztől ismét ugyanolyan lelkesedéssel várják majd a Balatonberényi Tükörképet, ahogy eddig is.

Természetesen egész nyáron várjuk írásaikat, észrevételeiket és véleményüket a község életével kapcsolatban, hiszen az ősztől megjelenő lapszámokat is szeretnénk, ha Önök szerkesztenék.

Kellemes nyarat kíván: a Szerkesztőség

Töredék.

Szeretném előrebecsátani, hogy nem vagyok és nem akarok helytörténész lenni. Egyéb kutakodásaim során, ha olyan írásba „botlok”, ami Balatonberénnyel kapcsolatos, kijegyzetelem és a Tükörképben ismertetem. Aki esetleg ismeri, fogadja úgy, mint ahogyan a bölcs tanácsolta. „Ismétlés a tudás anyja”. Köztudott, hogy a fürdőélet, a többi Balaton-parti településhez viszonyítva, községünkben korábban megindult. Büszkék vagyunk rá, joggal! Az alábbiakban, hogy összehasonlítási alapunk legyen, ismertetem a Balaton Somogy megyei oldalán a Fürdőegyleteket, alakulásuk sorrendjében. Természetesen a „hivatalos passzust” megelőző években már voltak üdülővendégek a településeken, hisz értük hozták létre az Egyleteket.

Siófok Balatonfürdő RT.	1895
Balatonszentgyörgyi Társaskör	1895
Balatonföldvári Fürdőtelepek Egyesülete	1898
<u>Balatonberényi Fürdőegylet</u>	<u>1899</u>
Balaton-Fonyódi Szépítési Egylet	1903
Balatonboglári Egyesület	1904
Balatonföldvári Balaton Club	1904
Balatonkeresztúri Fürdőegyesület	1904
Balatonlelle Fürdőegyesület	1906
Balatonszemesi Fürdőegyesület	1910
Balatonfenyvesi Fürdőegyesület	1911
Fonyód Sándortelepi Fürdőegyesület	1913

1904. augusztus 11-én tartotta Siófokon alakuló ülését a Balatoni Szövetség (később Balatoni Intéző Bizottság néven szerepel) és a következő célt tűzte maga elé: Balatoni kultusz terjesztését, balatoni fürdők közös érdekeinek megóvását, a parti vagyonosodás előmozdítását és a parti élet fejlesztését. (Illés István szerk. Tavunk a Balaton. Bp, 1981.)

Az évszámok fölsorolása közben, akaratlanul is emlékezünk elődeinkre, akik legalább úgy szerették a Balatont, mint mi késői leszármazottaik. Igazolásul, két híres hazánkfiát idézem: Kossuth Lajos (1842): (...) Szép ez a Balaton, szép mindenkoron, szép midőn csendes, s foltosként színét változtatja, szép, midőn medre mélyéből az üvöltő szél sötét habokat paskolgat föl; szép mikor a vihar közelgetését haragos zöld színt öltve jelenti... de legszebb, mondhatatlanul szép, midőn a kelő nap az első fénysugarát, vagy a telehold a bájos fénycsomót göndör vízszínén végig löveli. Aki a Mindenható mosolyát egy földi képben látni sóvárog, ezt nézze meg. (Tóth Kálmán szerk. Balaton. Bp, 1974)

Jókai Mór (1857): Most virradni kezdett, a hold elsápadt és az ég egész hosszában rózsaszínű kezdett lenni, mire az óriási jégtükör csodálatos színt változtatott, mintha élesen kétfelé lenne osztva, az egyik része violaszín és rézvörös fényt vesz fel, míg a napkelet felé eső tehát a rózsaszín éggel érintkező fele azúrkék marad.(I.m.)

Lejegyezte: Futó Elemér

Elégedetlenek a szűnyogirtással a balatoni önkormányzatok

A múlt heti irtás eredménytelensége miatt soron kívüli irtást követelnek a balatoni önkormányzatok. Több mint húsz tóparti önkormányzat - köztük a balatonberényi is - volt elégedetlen a múlt héten lezajlott balatoni szűnyogirtási akció eredményességével. Balázs Árpád, Siófok polgármestere, a Balatoni Szövetség elnöke szerint „Ilyenre az elmúlt években nem volt példa, eddig mindig elégedettek voltunk az irtást végzőkkel, pedig voltak az időjárás szempontjából hasonlóan kritikus időszakok”.

A települések nem kívánják a most elvégzett irtás árát kifizetni, helyette újabb, soron kívüli akciót követelnek. A panasz szakmailag indokolt, hiszen a csípésszám ismét 60 és 120 közé emelkedett. Óránként és fejenként 60 csípés az a kritikus határ, ami felett intézkedésre van szükség.

Sajnos a szűnyogirtás is az idei megszorítások áldozatává vált, hiszen a jelentősen csökkentett állami segítség miatt e célra rendelkezésre álló keret az e hetin kívül még egy szűnyogirtásra elég. Ha nem érkezik állami támogatás, vagy a balatoni önkormányzatok nem tudnak újabb áldozatokat hozni a cél érdekében, a nyár közepéig lesz pénz a vérszívók elleni védekezésre.

Horváth Péter

Ivó nap a Nyugdijasklubban

Május 19-én Balatonberényben a Nyugdijasklub megtartotta a Férfi-napot, ahol a hölgyek köszöntötték énekkel, jókívánságokkal, finom vacsorával, ajándék „Egri Bikavér” vörösborral a megjelent Férfivendégeket, és a Klubtagokat. Én pedig szeretettel vittem a gondolataimat, s köszöntőmet a Férfiaknak, s minden Balatonberényi Nyugdijasklub tagnak, EZÜTON pedig a TÜKÖRKÉP ÚJSÁGON keresztül a balatonberényi férfiak részére is továbbadom: „Férfit köszönt most az egész világ, hát nyíljon nekik a sok tavaszi színes virág. Az életben a szerelmet tőlük kaptuk, cserébe szívünket az ölükbe rakjuk. Általuk vagyunk igazán valakik, tudom, hogy a KÖSZÖNTÉS MINDENKINEK JÓLESIK. Kívánom, legyen minden FÉRFI boldog, s szálljanak el végleg a bús gondok. Hulljon rájuk jókívánságom e napon, egész évben - és minden FÉRFI napon. Mi lenne velünk gyenge nőkkel, ha Ti nem lennétek? Kívánom, hogy legyetek köztünk még sokáig! Az ŐSAPAINK úgy tartották, hogy: A FÉRFI A TEREMTÉS KORONÁJA. FŐLEG AKKOR, ha segít a munkában, bevásárol, főz, mosogat sebesen, mos, vasal és porszívóz kedvesen. Ne legyen neki ijesztő és mumus: a varrónő, a fodrász, a kozmetikus. Értse meg, ha párja csinos akar lenni, legyen kedve vele vásárolni menni. A TV-ben ne csak a focimeccset nézze, ha új ruhát vesz párja, vegye azt is észre. Ne vitázzon sokat, tegye azt amit kell, párja migrénjét viselje el. Emellett még legyen kedves és figyelmes, tettekre kész az ágyban és az élet dolgaiban. Ekkor majd a párja szép szavakkal várja, előbb-utóbb úgyis BELÁTTATJA VELE, hogy mégiscsak a NŐ A TEREMTÉS KORONÁJA. Ma szebben süttött le a Nap sugara a Balatonberényi Nyugdijasklub minden tagjára, és az ÚJSÁG LEHETŐSÉGÉT MEGRAGADVA a B.berényi Férfiak népes csapatára. Kívánva, hogy érezzék magukat jól és boldogan, ünnepelve, megtisztelve. A sok fáradtságot és munkát egy kicsit feledjük, ma csak a jót, szépet és őket ünnepeljük. A szorgos dolgok hétköznapi után jólesik egy vidám délután. Jólesik a találkozás, kikapcsolódás, egy lassú tánc és a lágy zene. A szép nóta a finom nedű mellett, hisz boldog az ember, amikor ÉNEKELHET. Érezzük jól magunkat e közös ünnepen, kívánom, hogy mindenki nagyon boldog legyen.”

SORAIMAT BEFEJEZVE minden balatonberényi embernek, nemcsak az idősebb korosztálynak, férfinak, hölgynek, gyermeknek is, egyetlen szóval SZERETETET KÍVÁNOK, mert a szeretet annyit jelent, hogy sose vagyok egyedül: az egyik kezemet az Úristen fogja, a másikkal én fogom embertársaim kezét. Megérteni egymást örömben, szenvedésben, segíteni, ha csak egy szóval, egy gondolattal is, nagyobb dolog, mint gazdagnak lenni és szórni a pénzt. Mert lelkeink kincse, egy ima, talán a legnagyobb ajándék és legszebb öröm, amit egymásnak adhatunk, s amiért nem tudjuk elégszer mondani, hogy köszönöm.

Szeretettel: Molnár Mária a Petőfi S. utcából

Dear Andrew, Kedves András!

Remélem tetszeni fog neked ez a balatoni monda, és a pici gyermekeidnek is! Tudod, nálunk minden földrajzi ponthoz tündérszép legendák fűződnek szerte szét a Kárpát-medencében,... Ezt kötelességemnek tartom terjeszteni,... Neked, mint magyar édesapának, talán kötelességed szintén ezeket megosztani a gyermekeiddel, hogy tudják, hogy nem a semmiből jöttek, hanem az ősapáink csodálatos lélekkel rendelkeztek! ...

Ez is a magyar kultúra népszerűsítésének részét képezi, és a nemzeti nevelést már kicsi korban el kell kezdeni!

Isten áldjon téged : **Gábor**

Lipták Gábor : Balatoni mondák (keletkezésmondák)

I.

Sok millió éve a föld szelleme szerelemre lobbant a Balaton helyén hömpölygő tenger úrnője iránt. Színpompás tűzijátékkal próbálta őt meghódítani, elkápráztatni. Fölszaggatta a földet, hatalmas sziklákat dobált le, közben zengett az ég, villámok cikáztak szerte-szét. A fiatal lány megrémült, a Balaton közepén húzódó barlangban keresett menedéket. A föld szelleme felszippantotta a vizet, hogy ráleljen. Mivel nem találta, zokogva borult le a földre, (így alakult ki a vízmeder), ezzel betemette a barlang bejáratát, csak egy szűk rés maradt. Ezen buggyantak a felszínre a szerencsétlenül járt istennő könnyei, amelyek azóta is forrásként táplálják a Balatont.

Az ő könnyei törnek elő az egykori vulkánok után maradt kráterek mélyéről, a föld szellemének erejét, szerelmének szenvedélyét is ezek táplálják. Az egykori színpompás tűzijáték helyén magasodó hegyek lankáin érlelődő szőlő nedvében kelnek új életre. Innen a Balaton környék boraiban érződő tüzes szenvedély, s a visszafogott selymesség.

II.

A történelem előtti időkben hatalmas óriások lakták a tájat, amit a Jóisten is örömeiben teremtett. Badacsony tágas fennsíkjaiban élték életét Balaton, az utolsó óriás, lányával Haláppal. A kislány sokat játszott a hegy lábánál élő gyerekekkel, sok barátja volt köztük. Ahogy felcseperedett, társai félni kezdtek tőle, kiközösítették. Haláp bánatában elemésztette magát. Az óriás síremlék készítése közben egy hatalmas kőre lelt, ami réges-rég a sellők oltára volt, felfeltemelte, elvesztette az egyensúlyát, és a súlyos teher maga alá temette. Az elmozdított kő alól víz tört fel, s csak folyt, csak folyt megállíthatatlanul. Az itt élő utolsó óriás sírhelye lett a tó, amit azóta Balatonnak neveznek.

III.

Réges-régen, amikor a magyarok még nem voltak itt, vagy még annál is régebben, a Bakonyban két óriáscsalád élt. A családfők egyszer összevesztek valamin. Az asszonyok próbálták őket szétválasztani, de amikor a férfiak a bunkót a kezükbe vették, úgy megijedtek, hogy a gyerekekkel együtt kimenekültek a Bakony szélére. Addig-addig dulakodtak, hogy mind a ketten odavesztek. Az asszonyok bánatukban elvándoroltak, három nap, három éjjel mentek egyfolytában, majd keserves sírásban törtek ki. Könnyeikből hatalmas tó keletkezett. Száz év múlva arra járt egy vándor, Balaton nevű lova megszemjázott, és amikor a tó fölé hajolt, beleesett és odaveszett. A vándor nagyon elbúsult, és lovának szomorú emlékére elnevezte a tavat Balatonnak.

IV.

Élt Bakony erdejében egy 24 fejű sárkány, aki naponta 24 lányt rabolt el a tó partjáról. Amikor a környék legerősebb legényének, Balatonnak a mátkája került sorra, az ifjú ellenszengült. A sárkány 13 napig várt, aztán tüzet okádva kitört a barlangjából, a földet kaparta, (ez lett a vízmeder), amelyből forrás tört fel. Balaton harcba szállt a sárkánnyal, mind a 24 fejét levágta, de ő is odaveszett. Kedvese, Lelle utána ugrott bánatában. Ott nyugszanak a mai napig a tó mélyén. A legényről kapta a tó a Balaton nevet, a lányról a települést nevezték el, ahol az esemény történt.

V.

Réges-régen, még a magyarok bejövetele előtt szlávok éltek a Kárpátok koszorúzata meden-

cében. Amerre a nap lenyugodott, hatalmas mocsár terült el, melyet az őslakók Bólátónak, mocsárnak hívtak. Kemény, hideg telek jártak abban az időkből, s a mocsár vízének felületén vastag jégpáncél keletkezett. Örültek is ennek az itt lakók, mert, ha a túl parton volt dolguk, nem kellett megkerülni a nagy kiterjedésű mocsarat. Akár lovas szekérrel is keresztül hajthattak a Bólátó jegén. Történt egyszer, hogy egy, a felső parton lakó ifjú, az alsó partról hozott magának feleséget. A nászmenet keresztül hajtott a jégen, de ekkora súlyt az már nem bírt el, középen, ahol a legmélyebb volt, beroskadott alattuk a fénylő páncél, s elnyelte őket a mocsár.

A honfoglaló magyarok fülébe is eljutott ez a régi szép történet. Órákat álltak az emberek a víz partján és ismételtgették a furcsa idegen hangzású szót. Bólátó...Bólátó...Bólátó....és a magyarok ajkán megszületett a máig használt, szívet melengető név, a Balaton.

Csiri

Nagyon nehezen készült ez az újság, nagyon sok feladatunk volt mellette, így a szokásos Marcipános történetem megírását is csak egyre halogattam. Ezért amikor megérkeztek hozzánk az unokahúgaim Mesztegnyőről, gondoltam egyet, és kiadtam nekik bémunkába a következő Marcipán-sztori elkészítését, egy-egy fagyíért cserébe.

Ennek az eredménye az alábbi kis történet, melyet „vágatlanul” közlünk. Azt hiszem, talán igaz a mondás, az „almák nem estek messze a fájuktól.”

A történet mellé még Filcsi önszorgalomból egy kis szemléltető rajzot is készített.

Fogadják mindkettőt szeretettel.

Bató Bernadett

Marcipán és a szappanbuborékok

Egy vasárnapi reggelen „kedves” Dorottya kiment a teraszra, kezében a buborékfúvóval, hogy élvezze a kellemes tavaszi harmat illatát. Ez egy ürügy volt. Igazándiból meg akarta tréfálni a naiv és jámbor ebet, név szerint Marcipánt azzal, hogy buborékokat fúj az orra alá.

Marcipán, mikor észrevette Dórit, örömteli ügetésbe kezdett, hogy üdvözlje „jóbarátját”. Ám ezt a varázslatos pillanatot egy buborék szakította félbe. Midőn Marcipán meglátta a félelmetes szappanbuborékot, hátrálni kezdett. Dóri élvezte a helyzetet, most erősebb volt a kutyánál.

Ezért többször is megismételte a „rémítő” támadást. Az ajtó kinyílt. Két védelmező pajtás lépett ki rajta, Detti és Filcsi. Amint Marcipán meglátta őket, szemében fény csillant. Ezáltal összeszedte bátorságát és megszagolta az illatozó buborékot.

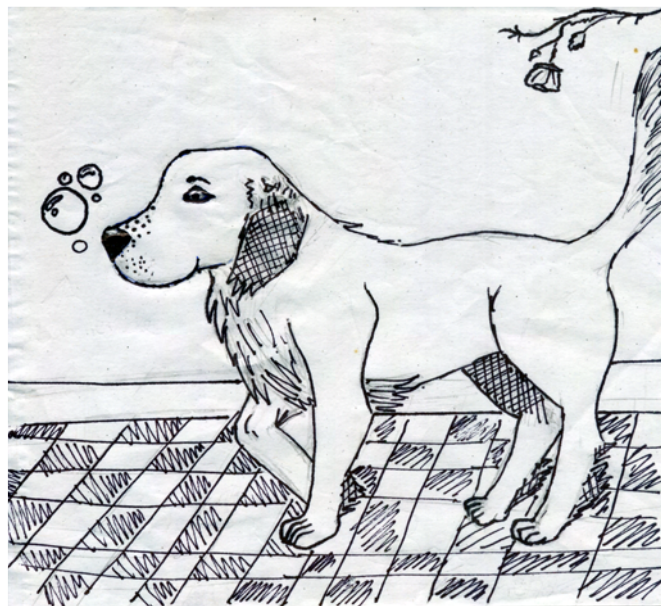
A történetekről mit sem sejtve Detti és Filcsi, Dórival egyetemben a hintaágyon foglaltak helyet. Egyre nőtt a buborékok száma és ezzel együtt Marcipán bátorsága is, és megnyalta a szépen szálló buborékot. Ők ezt kacagva élték meg, hogy ízlik neki a buborék.

Teltek-múltak a percek, és kijött a drága Mama, felsöpörni a rózsával felfuttatott teraszt. Mikor észrevette, hogy a kutya jóízűen habzsolja a buborékokat, sópánkodva jajgatott:

- Jajj, jajj, jajj, édes kiskutyám, ne edd meg azokat a fránya buborékokat!

Eközben Marcipán ügyet sem vetve rá felnyalta az egész teraszt.

Így történt, hogy a terasz csillogott-villogott, és Marcipán azóta is barátként tekint a szappanbuborékokra.

Bató Dorottya és Bató Filoména

Széna

Ismerve a jelen viszonyait, a mai kor embere nehezen tudja elképzelni, hogy a múlt század első felében, mennyi állatot tartott a falvak népe. 1895-ben végzett összeírás szerint a Dunántúlon a következő mennyiségű négylábút számolták össze: *Szarvasmarha 1 2000 000, Ló 350 000, Sertés 1 400 000, Juh 1 500 000* (Kogutowitz Károly: A Dunántúl és Kisalföld 1930) A szegényebb családoknak is volt legalább két tehénkéje, ami biztosította a család tej-szükségletét, de igába fogva, a kis birtokot velük művelték. A módosabbak szántáshoz, betakaruláshoz ökröket tartottak. Gazdagabbak pedig lovakkal végezték a mezőgazdasági munkát, de mellette, hosszabb, rövidebb fuvarokat vállaltak. Természetesen nekik is voltak a teheneik. Annál is inkább, mivel az a gazda számított tehetősnek, aki több állattal rendelkezett. Fontos táplálékként szerepelt a tej, a belőle készült tejfel, túró, vaj, amiknek feleslegét el lehetett adni. [Vaj köpülés során keletkezett írot a gyerekek itták meg] Falunk lakói szerencsések voltak, mert felsorolt „tejhasznot” nem kellett nyáron a keszthelyi piacra bevinni, értékesítették a városokból ideérkező nyaralóknak. Az állatok szaporulatát eladva, komolyabb összeget kaptak.

Azokban az időkben legtöbbször jobban akartak élni, tehetősebbek szerettek volna lenni. Ennek pedig az egyik módja az volt, hogy több szarvasmarhát kellett tartani. Ebbéli igyekezetüknek viszont gátat szabott a kaszálható takarmány mennyisége, a rétek nagysága, ami köztudottan nem volt korlátlan. A szorgalmas emberek találtak megoldást: A Festetics birtokhoz tartozott Fenékpusztá - Sármellék között elterülő hatalmas berek. Egy részét legeltették, mint a Tinójárast, de a nagyobb részét kaszálták, egyebek mellett az Égettberket, Barnátót. Ne higgyük ám, hogy csak sást termettek ezek a rétek! Időnként a Zala folyó árvizei elöntötték a gyepeket, aminek következtében „édesfüvet” vágott a hersegő kasza. Az uradalomnak nem volt annyi kaszára fogható cselédje, hogy betakarítsák a rengeteg szénát. Ezért a környék kisparasztságának minden esztendőben résziből [részesen] bérbe adták a réteket. Itt is a kereslet, kínálat és a minőség határozta meg az „arat”. Volt olyan esztendő és berekrész, ahol felesbe kaszáltak és gyűjtötték össze a szénát, de előfordult, hogy csak harmadát kapták meg a parasztok. Még az is megesett, hogy a hercegi részt nekik kellett behordani a fenékpusztai majorba. Több balatonberényi gazda járt ide, hogy az állatoknak a hiányzó télirevaló táplálékot beszeresse. Még az is vállalt kaszálást, akinek nem volt állata, mert Sármelléken három szénafelvásárló működött, akik jó pénzt fizettek a hozzájuk beszállított takarmányért. Az összegyűjtött szénát, egyforma nagyságú petrencékbe kellett összerakni. Majd ezt követően jött a hercegi csősz, vagy majorgazda, aki a részelést végezte. Ő határozta meg, hogy melyik petrence az uradalomé, melyik a gazdáé. Mivel ezek a kaszálók nedvesek, süppedékesek, ezért nem volt szabad kocsival, szekérrel rájuk menni. A szénacsomó alá két petrencehordó rudat dugtak, ezekkel megemelve, két személy kiballagott a teherrel a dűlőútig. Itt történt a járművek megrakása.

Idősebb Garai Géza barátom mesélte, Ő is az öregektől hallotta: „Egyik éven úgy szólt a szerződés, hogy a részesen kaszálóknak kell a szénát behordani a fenéki hercegi majorba. Természetesen csak az intéző meghatározta napokon lehetett a szállítást végezni, amit előre nem közöltek, csak az utolsó pillanatban. Az egyik vasárnap este, amint a legények iszogattak, beszélgettek a csárdába, valaki megsúgta nekik, hogy holnap reggel kezdik a kazalrakást Fenéken. Nosza, nyomban hazamentek, kibújtak a vasárnapi ruhából, le sem feküdtek, fölverték a hétköznapi göncöt. Apjuk segítségével befogták kocsiba, szekérbe a jószágot és sötétbe indultak a rétekre szénát rakódni. Azért igyekeztek, hogy a kazalrakás kezdetekor Ők legyenek az elsők, két okból is. Nem telik a drága idő, mások mögötti várakozással. Másodjára pedig, könnyebb lefele dobálni a kocsikról vasvella a szénát, mint fölfelé az egyre magasodó kazalra.”

Van egy sás faj, amit az itteni emberek csíksásnak hívnak, de a „hivatalos” elnevezése, nagy harmatkása. Hengeres a szára, majd embermagasságúra is megnő a vizesebb helyeken. Régen, amikor kevés élés termett, ősszel a bugájában lévő érett magot az emberek kizsurmolták [dörzsölték], kásamódra elkészítve ették. Akinek a terciájába [kimért terület] ilyen növény termett, amíg fiatal, nem hozta ki a bugáját, örömmel lekaszálták és szárogatták. Tudták, ha a fejős tehének ezt kapják télen, akkor több tejet adnak, mint a szénától. Modern világunkban megvizsgálták a csíksást és meglepődve tapasztalták a hozzáértők, hogy tápértéke nagyon jó, alig marad el a lucerna mögött. Ugye mi mindent tudtak eleink, pedig műszereik sem voltak, csak tapasztalataik és szorgalmuk.

Futó Elemér

Péter-Pál

Szent Pétert a halászok védőszentjeként tisztelték. Az egykori halászcéhék ilyenkor tartották gyűléseiket, ekkor volt a legény-és mesteravatás. A Duna mellett Péter-Pál előestéjén a halászok rúdra kötött ponttyal járták végig a falut, és köszöntötték vásárlóikat, akik borral és kaláccsal vendégelték meg őket. Másnap a halászok főztek halpaprikást és túrós csuszát a vevőiknek.

Az aratás kezdetének a napja. Úgy tartották, ezen a napon a búza töve megszakad, kezdődhet a betakarítás. „Elmúlt már Ezsiás, vágd a búzát póre gatyás!” A búza az életet, a mindennapi megélhetést biztosította. Megbecsülték, a gyerekeket is erre nevelték. Ha egy darab kenyér leesett a földre, felvették, megfűjták, megcsókolták. A száraz kenyeret az állatokkal etették fel, soha nem dobták ki, mert mint a mondás tartja, aki a kenyeret eldobja, amilyen messzire dobja, olyan nagy tüzet kell a pokolban átugrania. Magát a búzaszemet is tisztelet övezte, minden szemén Mária képét látták.

A nagygazdák már farsang idején felfogadták az aratókat, megegyeztek a fizetségben, ez általában gabona volt, a családok így biztosították a maguknak a mindennapi kenyerüket. Április 24-én, György napkor a mise után zászlóval, kereszttel kivonultak a határba, megszentelték a gabonátáblát. Mindenki vitt haza magával egy szál búzát, amit az imakönyvében tartott, rontásűzőként. Az aratás megkezdésének is megvolt a maga szertartása. Reggel elmentek misére, a szerszámokat a templom falához támasztották, a pap megszentelte, innen indultak a mezőre. A föld szélén megemelték kalapjukat, letérdeltek, keresztet vetettek és isten áldását kérték. Az új aratókat felavatták, ez tájegységenként változott. Az Ipoly mentén „az újoncokat fenekvükkel a földhöz verték” majd a marokszedők elkapták őket és bekötötték marokba. Ezután vágta egy rendet a búzában, hazamentek, megebédeltek és másnap kezdődött az igazi munka. Nagy jelentőséget tulajdonítottak az első levágott kalásznak, az első kévének. Az első szemeket a baromfiaknak adták, hogy egészségesek és termékenyek legyenek. Az első szál gabonát a derekukra kötötték, hogy ne fájjon. Az aratókat elsőként meglátogató gazdát, vagy annak családtagjait a learatott gabona szalmájával megkötötték, s csak akkor engedték el, ha borral vagy pénzzel kiváltotta magát. Még az 50-es években is élt ez a szokás, az állami gazdaságokban, termelőszövetkezetekben, az elnököt, vagy a főmérnököt megkötözték, mikor kiment az aratókhoz. Az utolsó búzaszálat, kévét is tisztelet övezte. Egy rendet talpon hagytak, abban a reményben, hogy a következő évben jó termés legyen. Úgy mondták, ez megmarad a madaraknak és a szegényeknek. A learatott tarlót felgereblyézték, a kipotyogott szemeket hazavitték az állatoknak. Az utolsó kévéből készült az aratókoszorú. Általában a földesúrnak készítették, amit az áldomással váltott meg. A legszebb búzaszálakból fonták, mezei virággal díszítették. A nagyobb uradalmakban az aratókoszorú vitele, átadása ünnepélyesen történt. Az ünneplőbe öltözött tömeg zene- és énekszóval kísérte az élen haladó koszorúvivőt. A gazda házához érve hideg vízzel nyakon öntötték, hogy a búzának az eső ne hiányozzon a következő évben. Kalotaszegen a kerítések mögött megbújva várták az aratómenetet, s mindenhol mindenki öntötte a vizet. A földesúr a mestergerendára akasztotta a koszorút, vetéskor kimorzsolták a szemeit, és a vetőmag közé keverték. Ez után kezdődött a vacsora, a zene, a tánc reggelig. Az aratás befejeztével a padlást, a szérút kitakarították, a kamrát felsározták, hogy tiszta helyre kerüljön a gabona. A zsákokat a közeli patakban, folyóban tisztára mosták. A búza iránt érzett tiszteletük kifejezésének utolsó fázisa volt ez.

Akármilyen fárasztó és nehéz munka is volt az aratás, mindig énekszóval mentek haza, megelégedettségüket fejezték ki ezzel. Az egész évi megélhetésnek, biztonságnak ez volt az alapja.

Csiri

/Forrás: Magyar Néprajz Folklór 3, Móser Zoltán: A föld áldásáról, az áldott kévékről és az aratásról/

Helyreigazítás

Az előző (IV. évf. 5.) számban, a Könyvajánló című cikkben az utolsó mondat hibásan szerepelt. Helyesen így hangzik: Ha egy ember éhen hal Rómában, a pápa nem méltó arra, hogy szentmisét mutasson be. A hibáért elnézést kérünk.

Labdarúgás: Sikerült a bentmaradás, bronzérmesek az öregfiúk

A pályán hatszor győzött, egyszer pedig Fonyódon vereséget szenvedett labdarúgó-csapatunk a bajnokság utolsó hét fordulójában. Sajnos a Bálványos együttesét hiába vertük meg magabiztosan, Balogh Ádám kapus jogosulatlan szereplése miatt a SLASZ Fegyelmi Bizottsága a vendégeknek ítélte a három pontot. Ettől függetlenül csapatunk bajnoki hajrája előtt kalapot kell emelni, hiszen már-már reménytelen helyzetből sikerült kivívni a bentmaradást, s végül a kilencedik helyen zárt együttesünk. Hazai pályán különösen meggyőzőek voltak a fiúk, s a Kéthely és a Balatonszentgyörgy elleni rangadón is begyűjtötték a három pontot. Ifistáink – bár a kapusposzt egész tavasszal megoldatlan maradt – tisztességesen helytálltak, s végül a tizenharmadik helyet szereztek meg a pontvadászatban. Külön említést érdemel Mezőfi József, aki 49 találattal második lett a góllövőlistán.

Megyei II. osztályú bajnokság

25. forduló:

Balatonberény - Balatoni Vasas 6:0 (3:0)
Gólszerzőink: Kiss Péter (3), Boa Levente (2), Vörös Balázs
U19: Balatonberény - Balatoni Vasas 0:1 (0:1)

26. forduló:

Fonyód - Balatonberény 5:3 (4:1)
Gólszerzőink: Murai Csaba (2), Vörös Balázs
U19: Fonyód - Balatonberény 4:1 (2:0)
Gólszerzőnk: Mezőfi József

27. forduló:

Balatonberény - Kéthely 3:0 (2:0)
Gólszerzőink: Gazda Gábor (11-esből), Bellán László, Tóth Zoltán
U19: Balatonberény - Kéthely 0:8 (0:5)

A 17. fordulóból elhalasztott mérkőzés:

Balatonberény - Bálványos 5:2 (2:0)
Jogosulatlan játék miatt a SLASZ fegyelmi Bizottsága a mérkőzés pályán elért eredményét megsemmisítette, és 3:0-ás eredménnyel a vétlen Bálványos csapatának írta

jóvá a három pontot.

Gólszerzőink: Gazda Gábor (2), Kiss Péter, Tóth Zoltán, Bellán László
U19: Balatonberény - Bálványos 5:4 (3:1)
Gólszerzőink: Mezőfi József (3), Tallér Balázs, Balogh Ádám

28. forduló:

Zamárdi - Balatonberény 1:3 (1:1)
Gólszerzőink: Gazda Gábor (2), Kiss Péter
U19: Zamárdi - Balatonberény 9:6 (5:5)
Gólszerzőink: Mezőfi József (6)

29. forduló:

Öreglak - Balatonberény 1:5 (0:2)
Gólszerzőink: Bellán László (2), Murai Csaba (2), Gazda Gábor
U19: Öreglak - Balatonberény 2:7 (1:4)
Gólszerzőink: Mezőfi József (5), Sallai S. (2)

30. forduló:

Balatonberény - Balatonszentgyörgy 2:0 (1:0)
Gólszerzőink: Véghelyi Róbert, Bellán László
U19: Balatonberény - Balatonszentgyörgy 3:5 (0:2)
Gólszerzőink: Mezőfi József, Rébeli Szabó Gergő, Kövári Gergely

Kék Tó Öregfiúk Labdarúgó Bajnokság

Négy győzelemmel és egy döntetlennel folytatta tavaszi jó szereplését csapatunk, s mindössze a bajnokságot toronymagasan vezető Siófok ellen nem sikerült a pontszerzés. Együttesünk a Balatonkeresztúr elleni rangadón különösen kitett magáért, s ragyogó játékkal nyert. Az idei bajnokságból már csak a Marcali elleni elmaradt mérkőzés pótlása van hátra, ám ennek eredményétől függetlenül már eldőlt, hogy csapatunk harmadik helyen végez, ami elismerésre méltó teljesítmény.

Balatonberény - Siófok 1:5 (0:3)
Balatonberény - Balatonboglár 5:3 (4:1)
Lengyeltóti - Balatonberény 1:5
Balatonberény - Balatonkeresztúr 5:1 (2:1)
Balatonberény - Somogyaszaló 1:1 (0:0)

Horváth Péter

ELÉG !!

Elég !! Igaz, hogy csak egy ember vagyok a sok közül, de az én türelmem is elfogy egyszer és most jött el a pillanat! A baromfi állományomat már télen is tizedelte a róka!! Panaszomat meghallgatták az önkormányzati illetékesek, és közölték, hogy nem tudnak tenni semmit. Gondolom, hogy máshonnan is érkezett panasz, mert nem sokkal később lett kettő darab rókacsapda az egész falu lakóinak!!! Méltányolandó! A napokban 12 db tyúkomat rendezett el a pajti, fényes nappal, míg nem tartózkodtunk idehaza. A szegényembereknek ez is egy megélhetési forrás, (a tojás és a hús.) Tudom, hogy a tehetősebb embereket ez nem érdekli, de végre valahára történhetne már valami ezen a téren is. Valaki meghallhatná már a segélykiáltást!!! Vagy üljek kint a tyúkok mellett, és villával a kezemben várjam a rókát? Tudja rá valaki a választ??????????

Kelemen Andrásné

Horoszkóp

Kos: A Jupiter megérkezik a Kos jegybe, ami sok jót ígér, de csak akkor, ha nem esik túlzásokba. Lehet, hogy a gyors, meggondolatlan lépések bajt okoznak, de önnek most legalább ekkora kárt okozhat az is, ha túl sokáig mérlegel. Még a telihold előtt döntenie kell egy fontos kérdésben, és utána már ne próbádjon, hogy mi lett volna. ha.... mert azzal csak az energiáját csapolja meg. És ez nemcsak a karrierjében, de a magánéletben is érvényes tanács!

Bika: Érzelmi bizonytalanságát júniusban csak fokozza, hogy senkivel nem tudja megbeszélni a problémáit. De hát nem is másnak kell megoldania a gondjait, hanem saját magának. Érti ezt, mégis nem avat be a titkaiba senkit. A legjobb megoldás most a munkába menekülni. Az Uránusz kedvező lehetőségeket teremt, de megköveteli, hogy gyorsan reagáljon, különben mások happolják el a lehetőségeket. A karrierharc feledtetni a magánéletbeli gondokat.

Ikrek: Ez a hónap talán a legkedvezőbb 2010-ben. Még akkor is, ha az első napok sok mérgeződést tartogatnak. Bosszúságának oka, hogy a Neptunusz még mindig elfed fontos dolgokat, és amikor kiderül az igazság, már nem tudja visszavonni a szavait, ígéretét. A munkahelyi mérgeződésért kárpótolja a szerelem. Könnyen fel tudja hívni magára a figyelmet, így végre az is észreveszi, akit ön már régóta szemmel tartott. Talán ez a sors születésnapjára ajándék.

Rák: Lelkében kétkedés ébred. Még akkor is, ha állandó kapcsolatban él, régóta ismeri a párját. Talán nem is vele, inkább saját magával van baj. Az önbizalma megtépázódik. S hogy így legyen, arról az egyik kolléganője tesz. Az irigység vezeti, amikor rémtörténetekkel tömi a fejét. Ez az oka, hogy már lelki szemei előtt látja, ahogy a kedvese valakivel sétál, valakit ölel. És mire hazamegy, olyan házsártos vele, hogy szegény egy idő után tényleg elszalad otthonról.

Oroszlán: Ön úgynevezett hitelező típus, aki szívesen segít másokon, hiszen ezzel is demonstrálhatja, hogy jól áll anyagilag, jószívű és önzetlen. Csakhogy még baráti vagy családi körben sem árt papírt készíteni a kölcsönről, mert a bolygók azt jelzik, hogy aki kapja, nem nagyon akarja majd visszaadni. Ugy gondolja: minék, hiszen neki sokkal kevesebb van. Lehet, hogy a hónap végére eggyel kevesebb barátja lesz - és eggyel több tanulság.

Szűz: Valakinek könnyelmű ígéretet tesz, vagy olyan feladatot vállal, ami már nincs ínyére. Emiatt lehet egy kis lelkiismeret-furdalása, a dolog azonban nem vészes. Megtalálja a módját az elintézésének. Sőt annak is, hogy néhány napra elutazzon, és egy kicsit lazítson. Menjen bátran, ha 15-e után pihen egy kicsit, nem fog összedőlni a cég a távollétében, és a helyére sem ül be más. Utazzon el, mert új környezetben gyorsabban regenerálódik.

Mérleg: Használja ki az első héten váratlanul

kínálkozó lehetőségeket. Több alkalma nyílik arra, hogy merőben új területen kamatoztassa az ötleteit és kezdeményezőképességét. Ezt követően viszont már lassítson a tempón még a közlekedésben is, mert az őrangyala elbóbiskolhat, és könnyen megüti magát. Ne erőltesse, ami nem megy simán. Inkább lazítson egy kicsit. A 12-i újhold is a segítségére lesz abban, hogy ki léphessen a mókuserékből.

Skorpió: Különösen fontos időszak következik, amikor mindkét uralkodó bolygója, a Mars is és a Plútó is pozitív energiákkal árasztja el. A megérzéseire hallgasson, akkor is, ha a tanácsadói vagy a józan esze mást súgna, és nem fog csalódní. Az álmok és a valóság ötvöződik, és a céljai könnyen elérhetővé válnak. Ha évek óta készült egy nagy utazásra, vagy egy olyan erőpróbára, ahol a fizikai állóképességétől függ a siker, most elérkezett az ideje. Megcsinálhatja

Nyilas: Hajlamos rá, hogy semmiségekből, lényegtelen dolgokból lelkiismereti kérdést csináljon, és ezzel tönkre tegye nemcsak a saját hangulatát, hanem a környezetében élőket is. Ha azért feszült, mert nem tud dönteni: szeretne menni, de maradna is, változtatna, de megtartaná a múltat is – ebben senki nem segíthet. Egy lelki megrázkódtatás azonban kimozdítja ebből a tétova állapotból, és talán abban is segít, hogy ne önnek kelljen kimondani a döntő szót.

Bak: A Szaturnusz - miközben másoknak kellemtelen perceket szerez - a Bakokkal kivételez. Igaz, nehéz feladatokba botlik, de csupa olyanba, amivel az önbecsülését, szakmai tekintélyét növelheti. Talán zavarba is jön attól a dicséretől, jutalmazástól, amiben 21-e táján részesül. Ön ugyanis maximalista, és úgy érzi, ennél jóval többet tehetett volna. A Mars szerelmi civódást jelez, a vita nem komoly, inkább azén alakul ki, hogy utána kényeztethesse a kedvesét.

Vízöntő: Örülhet egy új feladatnak, s közben arra is rájön, hogy függőben lévő dolgai nagyrészt maguktól is megoldódnak, s végül arra is marad ideje, hogy az új munka mellett többet legyen a családjával, barátaival, új kedvesével. Minden esélye megvan arra, hogy megoldódjon egy korábbi nézeteltérése, tisztázódjanak a félreértesek. A hónap végén öt bolygó lesz hatással az érzelmi életére és a holdfogyatkozás zavarba ejtő gondolatokat ébreszthet önben.

Halak: A bolygók között kialakult harmonikus kapcsolat érződik majd a hétköznapijaiban is. Ahhoz azonban, hogy jól tudjon élni a lehetőségekkel, egy kicsit pihennie kellene. Az utóbbi hónapokban minden tartalék energiáját felélte. Már a szerelemben sem tud feloldódni úgy, mint régen. És a munkát is egyre inkább nyügnék érzi, pedig most olyasmit csinálhat, amit szeret. Mindez néhány nap pihenéssel, egy kis környezetváltással orvosolható volna.

Forrás: Internet

Kristófné Ifi Jarmila

A TERMÉSZET ÉS ÉN!

Szeretnék újságunkban egy új cikksorozatot indítani ezzel a címmel!

A lényege az lenne, hogy természettel kapcsolatos fényképet kellene eljuttatni az újságba kis történettel, indoklással. Gondolom, leghatékonyabb módja email-en keresztül lenne... ehhez várom a szerkesztők javaslatát... invitálnék mindenkit, ki a szabadba, a jó levegőre vagy a zord hidegbe pár kép erejéig. Osszuk meg egymással, mit láttam én és mit látott a lencsém, mikor elkattant. Együtt gyönyörködhetnénk vagy borzongnánk a természetten!? Vagy éppen kinek mi jut eszébe egy - egy képről?? Hát akkor én el is kezdeném... Bármilyen furcsa is lesz, nem a Balaton szépségével kezdeném! Úgy gondolom, erről a felvételtől annál sokkal fontosabb jutott eszembe... Nézzék meg először is, hogy ez a sok fa, hogy kapcsolódik össze egymással? Vajon be tudjuk-e helyettesíteni a mi életünkbe?? Például: ember-emberrel, szülő- gyermekkel, barát- baráttal, férj- feleséggel... Nem is gondolnánk, mennyi közös van köztünk és a természet között!!! Milyen jó lenne, ha mi emberek is így állnánk egymás mellett... s nem úgy, mint a hétvégi vihar... Talán nem hiába kétértelmű szó a TERMÉSZET... Mennyi sok érdekes dolog, ami néha itt van előttünk s nem vesszük észre, elmegyünk mellette... Induljon hát útjára ez a kimeríthetetlen téma, töltsük időnket egy kellemes és hasznos "szórakozással"...

Czimbalek Andrea

Verb Viola, 5 éves

Svéninger Dóra: 102 kiskutya

Garai Kíra, 10 éves

Olvasóinktól beérkezett kérésekre való tekintettel kérjük a cikkek küldőit, hogy amennyiben nem a saját írásukat küldik be, a forrást szíveskedjenek feltüntetni.

Köszönjük azoknak, akik ezt eddig is megtették.

Szerkesztők: Toronyi Zsolt, Bató Bernadett, Kristófné Ifi Jarmila.

Postacím: Balatonberény, Kossuth L. u. 28., e-mail: bbereny.tukorkep@gmail.com

Az esetleges nyomtatási hibákért elnézést kérünk.